

[Udenrigsministeren.]

bag sig, de stod splittet over for den, og jeg forstår dette udmærket og er enig i, at også de nordiske lande har stemt imod den. Jeg tror ikke, den lod sig gennemføre i praksis. Jeg tror, man måtte frygte, at ved vedtagelsen af den slags drastiske beslutninger, der ikke vil få tilstrækkelige praktiske følger, ville De Forenede Nationer komme ind i samme ulykkelige udviklingsbane, som Folkeforbundet kom det gennem sin vedtagelse af økonomiske sanktioner, der ikke blev gennemført, noget, der vel til syvende og sidst knækkede Folkeforbundets autoritet. Jeg synes, man skal glæde sig over den næsten enstemmige vedtagelse i De Forenede Nationer af fordømmelsen af apartheidspolitikken og opfordringen til Sydafrika om at indrette sin politik efter De Forenede Nationers principper om menneskerettighederne.

Det argument, det ærede medlem især troede var anvendt: at man ikke ville blande sig i dette, fordi man opfattede det som et indre sydafrikansk anliggende, har jeg ikke hørt anvendt i denne forbindelse.

Kai Moltke: Jeg takker den højtærede udenrigsminister for besvarelsen, og jeg vil kun stille det supplerende spørgsmål: kan man blive ved med blot at foretage moralske fordømmelser? Jeg slog efter forleden dag, og siden 1947 tror jeg i alle tilfælde ikke der er vedtaget fordømmelse af forhold vedrørende Sydafrika, og resultatet har jo været, at man ganske simpelt fortsatte. Er det holdbart, at et territorium, som er underlagt FN's formynderskabsråd, uden effektive modforanstaltninger bringes ind under den politik, som apartheidspolitikken betyder.

Udenrigsministeren: (*J. O. Krag*): Jeg tror, vi er ganske enige i ønsket om, at De Forenede Nationers beslutninger på dette område må få større effektivitet, end de hidtil har haft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Iver Poulsen* til arbejdsministeren:

„Vil arbejdsministeren oplyse over for folketinget, hvilke foranstaltninger ministeren finder det nødvendigt at iværksætte i anledning af de offentligt omtalte uregelmæssigheder i forbindelse med urafstemningen om forligsmandens mæglingforslag af 21. marts 1961, samt hvilke kontrolforanstaltninger ministeren finder det nødvendigt at indføre ved sådanne fremtidige afstemninger for at undgå gentagelser af den foreliggende situation?“

Iver Poulsen: I loven om mægling i arbejdsstridigheder er der fastsat ganske bestemte regler for, hvordan en urafstemning skal foregå. I lovens § 10 nævnes det således, at et mæglingforslag kun må forelægges i forligsmandens affattelse, og at organisationerne før en afstemning skal drage omsorg for, at alle stemmeberettigede medlemmer får adgang til at gøre sig bekendt med alle de almindelige og specielle bestemmelser i mæglingforslaget, samt at afstemningen skal være hemmelig.

Resultatet af den nylig afholdte urafstemning var kun få timer gammelt, da den største del, og efterhånden hele den danske presse, kunne omtale eksempler på, at disse ganske klare lovbestemmelser ikke var blevet overholdt i en lang række tilfælde, og at afstemningen i en mængde tilfælde var foregået ganske ukontrolleret. Således blev arbejderne på Danfoss ikke orienteret om forligsmandens forslag i dets helhed, men derimod gennem plakater med visse oplysninger, hvoraf en del senere har vist sig ikke at være rigtige. En kvindelig arbejder på Danfoss fik udleveret en håndfuld stemmesedler med anmodning om at uddele dem. Hun udtalte straks sin forundring over denne opgave, men, som hun selv har sagt, jeg uddelte dem så godt, jeg kunne. Et helt hold kvindelige arbejdere på Danfoss har overhovedet ikke fået nogen stemmeseddel udleveret, og dertil kom, som